

אסעד שהיה מרוגז על אבא, התפרץ לתוך הבית שלנו, שבר לנו את הדלת ואת כל הרהיטים, קרע לכולנו את הבגדים, ואמר שיהרוג את אבא אם לא יתן לו אותי לאשה. אבא פנה למשטרה. הם חקרו את אסעד, ואחרי יום שיחררו אותו.

***
נכנס עם סכין

בא נורא פחד עלי. לכן העביר אותי למנזר סנט ונסן דה פול. הוא החליט שכן אהיה רחוקה מאסעד, וגם אוכל ללמוד. אחרי שהלכתי ללמוד במנזר, המשיך אסעד לבוא לאבא שלי, לעשות צעקות, ולאיים איומים. אבא שפחד נורא, מצא עבודה במנזר דיר רפאת על יד צרעה, ולשם עברה כל המשפחה שלנו מחיפה, בלי שאף אחד ידע לאן אנחנו עוברים. אני הייתי נוסעת לשם בחופשות, לבקר אותם. יום אחד נסע לנצרת בדואי אחד בשם אחמד, שעבד כדיר רפאת. הוא נסע למצוא אשה לאחיו. כשהיה בנצרת, סיפר ש' אנחנו גרים בדיר רפאת, ולמה בכלל עברנו לגור שם. וכך, דרך קרובימשפחה, נודע לאסעד איפה אני לומדת, ואיפה המשפחה. ואו, בערך לפני חצי שנה, בא אסעד למנזר וניסה לחטוף אותי. הוא טיפס על החומה נכנס פנימה, והתחיל לחפש אותי. בטעות הוא נכנס לחדר אחר, שגם בו גרו תלמי דות. אחת מהן הרגישה בו, והתחילה לצ'וק. אסעד נבהל וברח.

כפעם הראשונה לדיר רפאת. הוא נכנס אלי

הנרצחת בשלולית הדם

סעדה ואקד, אמה של באש' רה, שוכבת מתה, בתוך שלולית דם גדולה. סעדה נפגעה מיריות

הרוצח בשעה שחשה לעזרתו של בעלה, אשר התבוסס בדמו ונפל על רצפת הדרם שבמנזר דיר רפאת. סעדה נהרגה כשהייתה בחודש הששי להריונה. כשהבן הקטן שלה הוא עדיין בן שנתיים.

חזקה וירדו גשמים. פתאום שמענו דפיקות חזקות על הדלת.

אני וששת האחים שלי ישבנו בדיוק וחיכינו לארוחת הערב שאמא עמדה להגיש. כששמענו הדפיקות קם אבא, לקח את המקל שלו, ניגש לדלת, ושאל "מי שם?" פתאום הדלת עפה לתוך החדר, ורוח פרצים נכנסה. המכסה של הסיר נפל ברעש על הרצפה. ראיתי את אסעד ראגב דיוחף את הדלת עם הכתף שלו, וביד שלו אקדח. אסעד נכנס לתוך החדר, והרים את האקדח ואמר: "אף אחד שלא יזוז מהמקום שלו". האחים שלי נורא נבהלו, ואבא אמר לאס' עד: "צא מפה החוצה. הילדים מפחדים".

אסעד שהיה מרוגז אמר: "אם תדבר עוד מלה, תמות. תשתוק ולא תגידי אפילו מלה אחת. אני רוצה שתתן לי את הילדה שלך". אבא הודקף ואמר לו בפנים: "אני לא אתן לך את הילדה שלי אף פעם בחיים. אם אתה רוצה להרוג אותי, תהרוג". אסעד כיוון את האקדח, ואז ירה באבא שלי, בתוך הפה. אבא נפל על הארמה. אסעד בא אליו יותר קרוב, ושוב ירה באבא. אחר כך, הוא ירה גם על אמא. היא נפלה. פחדתי שהיא תקבל מכה בבטן למה היא בהריון, אז צרחתי.

ניסיתי לברוח. התחלתי לרוץ, ואז אסעד נתן גם לי יריה בחזה. אבל המשכתי, עד שהגעתי לדלת. כשכבר עמדתי לצאת החוצה, הוא נתן לי עוד יריה אחת ברגל. ואז ראיתי איך אסעד בורח מן המקום. התחלתי לרוץ למנזר לקרוא לעזרה. שמעתי מרחוק איך האחים שלי בוכים. הפסקתי לרוץ חזרתי אליהם, והם אמרו: אמא יושנת".

ואז הגיעו הנוזרים. הם היו לבנים כמו סיד ורעדו כל הזמן. ואבא שלי שכב על הרצפה, ובצד השני שכבה אמא, וכשראיתי את הדם נוזל מהם, הבנתי ששניהם מתו.

גופתו של מוחמד עלי ואקד, מיד לאחר שנפגע ביריות המרצח. לידו עדיין מונח המקל המסוקס שלקח לידו שעה שניגש אל הדלת, מכיון שהוא חי בפחד

הנרצח

נו לבית עם סכין, ואיים על אבא שהוא יהרוג אותו. אבא נורא פחד ונבהל, והתחיל לצעוק. לקול הצעקות שלו באו שני פוע'לים שעברו יחד עם אבא, וגירשו את אסעד.

***
יותר ויותר משוגע

קרובים שלנו שדרכם נודע לאסעד על כתובתנו החדשה, באו אלינו, בש'ביל לעשות שולם עם אבא. הם סיפרו אז איך אסעד מספר לכל החברים שלו, שאם אבא לא יסדר שאנחנו נתחתן, הוא ירצח את אבא ואחריכך את עצמו. הם גם סיפרו איך הוא נעשה יותר ויותר משוגע. אבא שמע את כל זה, נורא דאג לי. הוא שמח שאני בטוחה אצל הנוזרים. וביום ראשון בערב, בא אסעד אלינו הביתה, והרג את שני הוריי. לעיני כל האחים הקטנים שלי, שהכי קטן הוא בן שנתיים והכי גדול בן 15. הם ראו הכל. אני באמת לא יודעת מה יהיה עכשיו עם האחים שלי הקטנים. אין להם יותר אבא ולא אמא. אין מי שיתן להם אוכל, ואין להם איפה לגור. הייתי רוצה שהילדים יהיו גם כן במנזר. הנוזרים הן טובות. אבל אני חיה בפחד מתמיד. אני מפחדת

לזוז. אפילו כשיצאתי לבקר את האח שלי ששוכב בבית-חולים, כשנפצע מהיריות של אסעד, לא עזבו אותי השיטרים אפילו לרגע. אפילו הם חוששים שאסעד יבוא שוב. והוא בטח ישוב, כי הוא משוגע עלי מאהבה. אולי אז יתפסו אותו, ויהיה לי שקט בלב. עד כאן סיפורה של באשרה.

***
"אם תדבר עוד מלה תמות"

ינתיים נכנסה לפעולה המשטרה. במקום הוועק מפקד נפת משטרת ירושלים, סניצ' דניאל בראלי, עם ראש מחלקת החקירות, ניצב-משנה זליג גאייר, וראש מחלקת התפקידים המיוחדים, רביפקד מיכאל בוכנר.

בד בבד עם חקירותיהם, יצאו יחידות משמרה-גבול למארבים בגבול ירון. ואף מסרו, באמצעות ועדת שביתת-נושק, הודעה לירדנים בדבר הרוצח המבוקש.

וכל אותה שעה שכב בבית-חולים סעיד ואקד, אחיה בן ה-15 של באשרה, אשר היה עד ראיה לרצח הוריו. הוא נפצע בחזהו וברגלו על-ידי הרוצח, כשניסה להמלט. **סיפר פעור על הרצח:** ביום ראשון, בערב, שרקה בחוץ רוח

למענה נשכך הדם

באשרה ואקד (באמצע) במנזר סנט ונסן דה פול. משמאלה, הנזירה המלווה את צעדיה ולידה, אחת מיידותיה פוגשת בה, אחרי שהופרדה על פי רצונה משאר הבנות ושוכנה לבד. באשרה הוכנסה למנזר סנט ונסן דה פול בגלל איומיו של אסעד ראגב לרצחה.